

Ghid privind limitele contractuale

Introducere

- 1.1. În conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) 1094/2010 din 24 noiembrie 2010 (denumit în continuare Regulamentul EIOPA)⁽¹⁾, EIOPA emite ghiduri care se bazează pe Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II)⁽²⁾, în special articolul 76 alineatul (1) și articolul 78, precum și articolele 17 și 18 din Regulamentul delegat al Comisiei (UE) 2015/35 din 10 octombrie 2014 de completare a Directivei 2009/138/CE (denumit în continuare Regulamentul delegat al Comisiei 2015/35)⁽³⁾.
- 1.2. Ghidul se adresează autorităților de supraveghere în temeiul Directivei Solvabilitate II.
- 1.3. Ghidul se aplică societăților de asigurare și de reasigurare și promovează aplicarea consecventă a limitelor contractului de asigurare sau de reasigurare, cu scopul de a stabili o limită între activitățile existente și cele viitoare. Ghidul oferă îndrumări pentru a stabili care obligații de asigurare sau de reasigurare referitoare la primele viitoare apar în legătură cu un contract, în conformitate cu articolele 17 și 18 din Regulamentul delegat al Comisiei 2015/35.
- 1.4. În sensul prezentului ghid, expresia „organisme de guvernanță” înseamnă organismele interne înființate pentru a asigura guvernanța societății de asigurare sau de reasigurare și care, în consecință, nu ar trebui să fie considerate părți terțe în cazul în care exprimă o decizie sau un aviz cu privire la exercitarea dreptului de a denunța un contract, de a respinge primele de încasat în temeiul unui contract sau de a modifica primele sau beneficiile de plătit în baza contractului.
- 1.5. În cazul în care nu sunt definiți în prezentul ghid, termenii au semnificația consacrată în actele normative menționate în introducere.
- 1.6. Ghidul se aplică de la 1 aprilie 2015.

Recomandarea 1 - Aplicarea consecventă a principiilor

- 1.7. Societățile de asigurare și de reasigurare ar trebui să se asigure că principiile de stabilire a limitelor contractuale sunt aplicate în mod consecvent tuturor contractelor de asigurare și de reasigurare, în special în decursul timpului.

Recomandarea 2 - Dreptul unilateral

- 1.8. Societățile de asigurare și de reasigurare ar trebui să considere dreptul de a denunța, de a respinge sau de a modifica prime sau beneficii de plătit în baza unui contract de asigurare sau de reasigurare ca fiind unilateral atunci când nici

⁽¹⁾JO L 331, 15.12.2010, p. 48-83

⁽²⁾JO L 335, 17.12.2009, p. 1-155

⁽³⁾JO L 12, 17.01.2015, p. 1-797

deținătorul de poliță, nici o altă parte terță nu pot restrânge exercitarea acestui drept. În sensul prezentei recomandări, părțile terțe nu includ autoritățile de supraveghere și organismele de guvernanță ale societăților de asigurare și de reasigurare.

1.9. În special:

- a) În cazul în care, pentru a aplica modificarea primelor și a beneficiilor, societatea de asigurare sau de reasigurare trebuie să obțină o evaluare externă, în conformitate cu legislația sau cu termenii și condițiile din alt acord în afara contractului de asigurare sau de reasigurare, existența acestei cerințe ar trebui să limiteze dreptul unilateral al societății numai în cazul în care evaluarea conferă deținătorului de poliță sau altor părți terțe dreptul de a interveni în exercitarea acestui drept.
- b) Societățile nu ar trebui să considere riscul reputațional sau presiunile concurențiale ca limitări ale dreptului unilateral.
- c) Societățile ar trebui să considere că legile naționale le limitează dreptul unilateral numai în cazul în care aceste legi restricționează sau conferă deținătorului de poliță sau altor părți terțe dreptul de a restricționa exercitarea acestui drept.
- d) Societățile ar trebui să nu ia în considerare dreptul de a modifica unilateral primele sau beneficiile de plătit în baza contractului în cazul în care primele sau beneficiile de plătit depind numai de deciziile deținătorului de poliță sau ale beneficiarului.
- e) Societățile ar trebui să nu ia în considerare dreptul de a denunța unilateral contractul sau de a respinge primele de plătit în baza contractului în cazul în care exercitarea acestui drept, astfel cum se specifică în termenii și condițiile contractului, este condiționată de producerea unui eveniment care generează daune.

Recomandarea 3 - Capacitatea de impunere

1.10. Societățile de asigurare sau de reasigurare ar trebui să își recunoască capacitatea de a obliga un deținător de poliță să plătească prima numai dacă plata poliței este executorie din punct de vedere legal.

Recomandarea 4 - Reflectarea completă a riscului

1.11. Pentru a stabili dacă primele reflectă pe deplin riscurile acoperite de un portofoliu de obligații de asigurare sau de reasigurare, societățile de asigurare și de reasigurare ar trebui să evalueze dacă, în momentul în care fie primele, fie beneficiile pot fi modificate, în toate situațiile, au dreptul de a modifica primele sau beneficiile, astfel încât valoarea actualizată estimată a primelor viitoare să depășească valoarea actualizată estimată a beneficiilor și cheltuielilor viitoare de plătit în baza portofoliului.

1.12. Pentru a evalua dacă primele reflectă pe deplin riscurile acoperite de un portofoliu de obligații de asigurare sau de reasigurare, în conformitate cu

articolul 18 alineatele (3) și (7) din Regulamentul delegat al Comisiei 2015/35, societățile de asigurare și de reasigurare ar trebui să se asigure că acest portofoliu este format din obligații pentru care societățile de asigurare sau de reasigurare pot modifica primele și beneficiile în circumstanțe similare și cu consecințe similare.

- 1.13. Societățile de asigurare și de reasigurare ar trebui să ia în considerare evaluarea individuală a caracteristicilor relevante ale persoanei asigurate, care le permite societăților să colecteze suficiente informații pentru a ajunge la o înțelegere adecvată a riscurilor asociate cu persoana asigurată. În cazul contractelor care acoperă riscul de mortalitate sau riscul de sănătate pe baze tehnice similare celor de la asigurările de viață, evaluarea individuală a riscurilor poate fi o autoevaluare efectuată de persoana asigurată sau poate include o examinare medicală sau un chestionar.

Recomandarea 5 - Separarea contractului

- 1.14. Societățile de asigurare și de reasigurare ar trebui să evalueze dacă, la data recunoașterii, este posibil să se separe contractul și, la fiecare dată de evaluare, să ia în considerare dacă au existat modificări care ar putea afecta evaluarea anterioară.
- 1.15. Societățile de asigurare și de reasigurare ar trebui să stabilească dacă se poate separa un contract, evaluând dacă două sau mai multe părți ale contractului sunt identificabile în mod clar și dacă este posibilă definirea de seturi diferite de obligații și prime pentru a fi atribuite fiecărei părți.
- 1.16. Societățile de asigurare și de reasigurare ar trebui, atunci când o opțiune sau o garanție acoperă mai mult de o parte a contractului, să stabilească dacă este posibil să o separe sau dacă ar trebui să o atribuie părții relevante a contractului.
- 1.17. În cazul în care un contract este considerat contract de asigurare în temeiul Directivei Solvabilitate II, societățile de asigurare și de reasigurare ar trebui să considere în continuare toate părțile neseperate ale contractului ca generând obligații de asigurare sau de reasigurare.

Recomandarea 6 - Identificarea unui efect sesizabil asupra substanței economice a unui contract

- 1.18. Atunci când stabilesc dacă acoperirea de asigurare a unui eveniment sau a unei garanții financiare nu are niciun efect sesizabil asupra substanței economice a unui contract, societățile de asigurare și de reasigurare ar trebui să ia în considerare toate fluxurile de trezorerie potențiale viitoare care pot decurge din contract.
- 1.19. Societățile de asigurare și de reasigurare ar trebui să considere o garanție financiară de beneficii ca având un efect sesizabil asupra substanței economice a unui contract numai în cazul în care garanția financiară este legată de plata primelor viitoare și oferă deținătorului de poliță un avantaj financiar sesizabil cu substanță comercială.

- 1.20. Societățile de asigurare și de reasigurare ar trebui să considere acoperirea unui eveniment incert specificat care afectează în mod negativ persoana asigurată ca având un efect sesizabil asupra substanței economice a contractului în cazul în care acoperirea oferă beneficiarului un avantaj financiar sesizabil.

Recomandarea 7 - Estimarea obligațiilor

- 1.21. Societățile de asigurare sau de reasigurare ar trebui, atunci când detaliile unui contract sau amploarea deplină a obligațiilor care fac obiectul unui contract nu sunt cunoscute societății la momentul de recunoaștere a contractului, să estimeze limitele contractuale folosind toate informațiile disponibile într-o manieră conformă cu principiile stabilite în prezentul ghid.
- 1.22. Societățile ar trebui să revizuiască această evaluare estimată de îndată ce sunt disponibile alte informații mai detaliate.

Recomandarea 8 - Contractele de reasigurare

- 1.23. Societățile de asigurare și de reasigurare ar trebui, pentru contractele de acceptări în reasigurare, să aplice dispozițiile articolului 18 din Regulamentul delegat al Comisiei 2015/35 în mod independent de limitele care stau la baza contractelor de asigurare sau de reasigurare pe care le acoperă.

Reguli de conformare și de raportare

- 1.24. Prezentul document conține recomandări emise în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul EIOPA. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul EIOPA, autoritățile competente și instituțiile financiare vor depune toate eforturile necesare pentru a respecta ghidul și recomandările emise.
- 1.25. Autoritățile competente care se conformează sau intenționează să se conformeze prezentului ghid ar trebui să îl integreze în cadrul de reglementare sau de supraveghere în mod adecvat.
- 1.26. Autoritățile competente vor confirma pentru EIOPA dacă se conformează sau intenționează să se conformeze prezentului ghid, indicând motivele neconformării, în termen de două luni de la publicarea versiunilor traduse.
- 1.27. În absența unui răspuns până la expirarea acestui termen, se va considera că autoritățile competente nu respectă sarcina de raportare și vor fi raportate ca atare.

Dispoziții finale referitoare la revizuire

- 1.28. Prezentul ghid face obiectul unei revizuii de către EIOPA.